

The Effect of Humanistic Group Training on Male Relationship Beliefs

Marzieh Moshtaghi. M.A.

Islamic Azad University of Isfahan (Khorasan)

Seyyed Hamid Atashpour. Ph.D.

Islamic Azad University of Isfahan (Khorasan)

Asghar Aghaei. Ph.D.

Islamic Azad University of Isfahan (Khorasan)

Seyyed Farid Allameh. M.A.

Islamic Azad University of Isfahan (Khorasan)

Abstract

This study examined the effectiveness of humanistic group training on men's relationship beliefs in Isfahan in 2012 (1391s.c.). This is a semi-empirical study consisting of a pre-test and a post-test in which three Groups including a control group were investigated. The research sample was randomly chosen from 114 applicants of group training and was randomly assigned into three groups. The first group consisted of 30 husbands who participated with their wives; the second group consisted of 30 husbands who participated alone, without their wives; and the third group consisted of 30 husbands as the control group. All the three groups were first tested by Relationship Beliefs Inventory (RBI) (Eidelson & Epstein, 1982), as pre-tests. The first two experimental groups were instructed through group trainings of transactional behavior analysis in 10 sessions, and then they were tested with RBI at the post-test stage. Multivariate analysis of covariance and Post Hoc bonferroni Test were used to analyze the data. The results showed that the mean of relationship beliefs of men in the first group was significantly lower than that of the control group. There was a significant difference between the relationship beliefs of men of the first group and the men of the second group; and also the mean of men in the second group was significantly lower than that of the control group ($P<0.01$). Humanitarianism approach is a good way to improve the relationship beliefs and the mean of the control group was greater than the mean of the experimental groups. This approach is the best ways to improve relations and reduce damaging relationships in the family.

Keywords: group training, humanism, relationship beliefs.

اثربخشی آموزش گروهی انسانگرایی

بر باورهای ارتباطی مردان

مرضیه مشتاقی*

کارشناس ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسگان)

سید حمید آتش‌پور

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسگان)

اصغر آقایی

دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسگان)

سید فرید علامه

کارشناس ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسگان)

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی آموزش گروهی انسانگرایی بر باورهای ارتباطی مردان در سال ۱۳۹۱ انجام شد. طرح پژوهش حاضر از نوع نیمه تجربی به صورت طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل می‌باشد. نمونه پژوهش از میان ۱14 مقاضی شرکت در آموزش گروهی به صورت تصادفی انتخاب و در 3 گروه قرار داده شدند. گروه اول شامل 30 نفر از شوهرانی که همراه با همسر خود در آموزش گروهی شرکت کرده بودند، گروه دوم شامل 30 نفر از شوهرانی که بدون حضور همسر خود در آموزش گروهی شرکت کرده بودند و گروه سوم شامل 30 شوهر به عنوان گروه کنترل بودند. در ابتدا، سیاهه باورهای ارتباطی (RBI) (ایدلسون و اپشتاین، 1982) را همه افراد به عنوان پیش‌آزمون تکمیل کردند. گروههای آزمایش تحت 10 جلسه آموزش گروهی انسانگرایی قرار گرفتند و سپس در مرحله پس‌آزمون با RBI آزمون شدند. داده‌ها با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیری و آزمون تعقیبی بونفرونی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان دادند که پس از آموزش گروهی انسانگرایی به گروههای آزمایشی در باورهای ارتباطی کلی بین گروه آموزش زوج‌ها با هم و گروه آموزش شوهرانی که به تنها یکی شرکت کرده بودند با گروه کنترل و بین گروه آموزش زوج‌ها با هم و گروه آموزش شوهرانی که به تنها یکی شرکت کرده بودند تفاوت معناداری وجود داشت ($P<0.01$) و میانگین گروه کنترل از میانگین گروههای آزمایش بیشتر بود. رویکرد انسانگرایی روش مناسب جهت بهبود باورهای ارتباطی است. این روش از مناسب‌ترین روش‌ها برای بهبود روابط زوجین و کاهش روابط مخرب در خانواده می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: آموزش گروهی، انسانگرایی، باورهای ارتباطی.

اختلال‌های روانی شایع مانند افسردگی و اضطراب است (گیز، باریگا و پاتر¹¹، 2001؛ دیویدسون، ریکمن و لسپرانس¹²، 2004).

به اعتقاد بسیاری از نظریه پردازان (الیس¹³، 1999، 2000، 2001، درابیز¹⁴ و بک، 1998؛ اپشتاین¹⁵، 1986؛ داتیلیو¹⁶، 2000) شمار زیادی از واکنش‌های نامطلوب و اختلال‌ها، ناشی از باورها و تفکرات غیرمنطقی¹⁷ و غیرعقلانی است و تا زمانی که این گونه افکار تداوم یابند، مشکلات مربوط به ارتباط، پذیرش و همراهی با دیگران نیز ادامه خواهد یافت. بدین ترتیب، بسیاری از مشکلات انسانی را می‌توان زاده باورها و تفکرات خیالی و بی‌معنا دانست (الیس، 2003). باورهای ارتباطی¹⁸ به هر نوع فکر، هیجان یا رفتاری که موجب تخریب نفس و از بین رفتن «خود» می‌شود اطلاق می‌گردد و پیامدهای مهم آن اختلال در خوشحالی، شادمانی و تندرستی است (الیس، 1988). این باورها، باورهایی هستند که بر الزام¹⁹، اجبار²⁰، جزم‌اندیشی و اچحاف تأکید دارند و مانع سلامت فکر و روان و سالم‌سازی محیط فردی و اجتماعی می‌شوند (شفعی‌آبادی و ناصری، 1381).

باورهای ناکارآمد²¹، علت اصلی بسیاری از اختلال‌های اجتماعی، به‌ویژه روابط زوج‌هاست (الیس، 1978، 1986، 2000، بک، 1970، 1987؛ اپشتاین، 1986). به عنوان مثال ایدلسون و اپشتاین²² (1982) طرح کردند که عده زیادی از مردم معتقدند که همسران آنها تعییر نمی‌کنند و یا تغییر تخریب‌کننده است و باعث می‌شود که روابط آنها مخدوش شود. این خود موجب بر هم زدن ارتباط و احتیاج به درمان می‌شود. از نظر ایدلسون و اپشتاین (1982)، باورهای تخریب‌کننگی مخالفت²³: به معنای نپذیرفتن اختلاف‌نظرها و تفسیر متفقی و ناراحت‌کننده از اختلاف‌های است. باور به تغییرنپذیری همسر²⁴: به معنای عدم قابلیت همسر در تغییر رفتارها و انتظار اینکه رفتارهای مورد نظر در آینده نیز تکرار خواهند شد. توقع ذهن‌خوانی²⁵: انتظار اینکه بدون نیاز به بیان

مقدمه
همه انسان‌ها آرزوی زندگی زناشویی مطلوب و آرمانی را در سر می‌پرورانند و باورهایی را خواه از درون خانواده و خواه از شرایط فرهنگی که در آن پرورش یافته‌اند با خود به همراه دارند. این باورها در بسیاری از موارد باعث آشفتگی زندگی زناشویی می‌شوند و در آن اختلال ایجاد می‌کنند (هاشمیان‌ژزاد، 1383). ارتباطات بین‌فرمایی اساس و شالودهٔ هویت و کمال انسان و مبنای اولیهٔ پیوند وی با دیگران است و موجب شکوفایی و بهبود کیفیت روابط افراد می‌شود. این در حالی است که ارتباطات غیر مؤثر مانع شکوفایی انسان می‌شود و روابط را تخریب می‌کند. روان‌شناسان سلامت و عدم سلامت روانی را به نحوه دریافت و تفسیر افراد از جهان و یا به‌طور اخص، محیط پیرامون دانسته‌اند (بک، اپشتاین و هریسون¹، 1983؛ بک، راش، شاو و امری²، 1979؛ سومرز - فلانگان و سومرز - فلانگان³، 2004). تحقیقات مختلف نشان داده‌اند که یکی از مهمترین عوامل مشکل‌ساز، اختلال در ارتباط یا به‌عبارتی اختلال در فرایند تفہیم و تفاهم است؛ به عنوان مثال گزارش یک مرکز مشاوره خانواده در سال 1970 نشان داد که مشکل اصلی 78 درصد زوج‌های شرکت‌کننده در پژوهش، مشکل ارتباطی است (یانگ و لانگ⁴، 1998).

ارتباط انسان با جهان همواره مستقیم و به دور از تأثیر عوامل ذهنی نیست، بلکه ساختارهای ذهن (کلی⁵، 1955؛ یونسی، 1381)، قوانین حاکم بر ادراک (کانت⁶، 1679 نقل از لهی⁷، 1987) و نیز مزه‌ها و محدودیت‌های حاکم بر کنش‌های ذهن (فوکو⁸، 1970 نقل از ضمیران، 1381) در فرایند ارتباط ذهن با جهان خارج دخالت می‌کنند و به یکی از پیامدهای متداول در بُعد اجتماعی، یعنی سوءتفاهم در روابط بین فردی منجر می‌شوند (فینچام، هارولد و گانو - فیلیپس⁹، 2000؛ همامچی و بیوکزوترک¹⁰، 2004). افزون بر این، در بُعد روانی نیز به مشکلات و نابهنجاری‌های روانی می‌انجامد که نمود آن

1. Beck, Epstein & Harrison

3. Sommers-Flanagan & Sommers-Flanagan

5. Kelly

7. Leahey

9. Fincham, Harold & Gano-Philips

11. Gibbs, Barriga & Potter

13. Ellis

15. Epstein

17. irrational thoughts

19. Ought

21. dysfunctional beliefs

23. disagreement is destructive

25. mind reading is expected

2. Beck, Rush, Show & Emery

4. Yong & long

6. Kant

8. Fouko

10. Hamamci & Büyükoztürk

12. Davidson , Rieckmann & Lespérance

14. Derubeis

16. Datilio

18. relationship beliefs

20. Must

22. Eldelson & Epstein

24. partners cannot change

بالاتری از زندگی داشته باشند. مهارت‌های صحبت کردن، گفت‌وگو با فرد مورد نظر و هم‌مان با خودافشاگری و احساسات مشترک درباره خود و روابط بین‌فردی، احترام و توجه به جنبه‌های مؤثر ارتباط و مهارت‌های حل مسأله در زوج‌ها از اصول انسانگرایی در این زمینه است (جانسون، هوگارد و بندرسون⁷, 2011). آموزش انسانگرایی به افراد کمک می‌کند تا واقعیت‌های زندگی روزمره را به تدریج جایگزین تصورات غلط خود کرده و به این نکته پی ببرند که گاهی تصورات غلط با پیش‌بینی‌های درونی شده خود آنها ایجاد شده است و دانستن این امر به زوج‌ها کمک می‌کند که رابطه مؤثر و عاشقانه گذشته را احیا کنند.

آگاهی و مسؤولیتی که انسانگرایی به زوج‌ها هدیه می‌کند، سبب می‌شود که در هر شرایطی باورهای نامعقول خود را بشناسند و مسؤولیت افکار خود را پیدا کنند. و مانند گذشته در قبال این تغییرات به سرعت واکنش نشان ندهند و چنانچه دادند، مسؤولیت عواقب پیش‌آمدۀ و احساسات و عواطف منفی خود و دیگری را پیدا کنند و در قبال آن حرکتی انجام بدهند. این بدان معنی است که تغییر این باورها زمینه‌ساز تداوم زندگی زوج‌هاست (کوئین و واشینگتون⁸, 2008).

در پژوهشی با هدف مقایسه درمان گروهی شناختی - رفتاری⁹ (CBTG) و گروه درمانی انسانگرایی¹⁰ (HGT) بر باورهای ارتباطی زوج‌ها نشان داده شد هر دو گروه درمانی شناختی - رفتاری و انسانگرایی در بهبود باورهای ارتباطی مؤثرند. همچنین در مقایسه دو شیوه گروه درمانی، درمان گروهی انسانگرایی به خوبی از درمان گروهی شناختی - رفتاری در بهبود باورهای ارتباطی زوج‌ها مؤثرتر بود (شچمن و پاستور¹¹, 2012). جانسون، هوگارد و بندرسون (2011) در پژوهشی به بررسی کاهش و بهبود باورهای ارتباطی مراجعین با اختلال وسوسی - جبری با استفاده از رویکرد انسانگرایی به صورت گروهی و انفرادی پرداختند. نتایج پژوهش ایشان نشان داد که درمان انسانگرایی در کاهش و بهبود باورهای ارتباطی در اختلال وسوسی - جبری به خوبی مؤثر بود. همچنین یافته‌ها نشان داد، درمان گروهی از لحاظ معناداری مؤثرتر از درمان انفرادی است.

براساس بررسی‌های وامپولد¹² (2007) رویکرد درمانی و آموزشی انسانگرایی از بهترین رویکردهایی است که تمام

و اظهار کردن، طرف مقابل بتواند احساس‌ها، افکار و نیازهای همسرش را بفهمد. کمال‌گرایی جنسی¹: انتظار از همسر در ایجاد رابطه جنسی تام و تمام در همه شرایط بدون توجه به شرایط وی است. باور به تفاوت‌های جنسیتی²: به معنای نداشتن درک صحیح از تفاوت‌های شناختی و فیزیولوژیک زن و مرد و انتظارات یکسان داشتن و یا تفاوت‌های مادرزادی را علت اختلافات دانستن، است. به اعتقاد برخی از پژوهشگران (سین کلیر و نلسون³, 1998؛ رید و دوبو⁴, 1997) یکی از ویژگی‌های افراد متأهل انتظارات غیرواقع‌بینانه از یکدیگر است.

اپشتاین و ایدلسون (1982)، تحقیقی برای بررسی نقش باورهای ارتباطی برای فهم انتظارات و اهداف درمان روی 47 زوج که در گیر زوج درمانی بودند، انجام دادند. سطوح آشفتگی زوجی نیز اندازه‌گیری شد. آنها سه باور ارتباطی رایج که زوج درمانگران ارائه داده بودند را بررسی کردند. الف) مخالفت بین همسران نشان‌دهنده ارتباط ضعیف است. ب) همسران باید بتوانند نیازهای احساس‌های یکدیگر را درک کنند و یا به عبارتی ذهن‌خوانی کنند. ج) تعییر مثبت در ارتباط و طرفین ارتباط غیرممکن است. نتایج نشان داد که این سه باور با رضایت زناشویی همبستگی منفی دارد.

در این راستا رویکرد انسانگرایی با تأکید بر توجه بیشتر به موجود انسانی، توجه به پرورش عالیق و استعدادهای او، ایجاد رفاه بیشتر برای انسان، استفاده از روش‌های عقلانی برای حل مسائل انسانی، جست‌وجوی روش‌هایی برای سوق دادن به سمت مسؤولیت فردی و تأکید بیشتر بر کارکرد بهینه نسبت به آسیب‌شناسی در روان‌شناسی (نلسون - جونز⁵, 2003) افراد را قادر می‌سازد تا از تجارب هدفمند خود آگاه شوند و توانایی‌های خود را برای رشد فردی به کار گیرند. از نظر اولسون مهارت‌هایی از قبیل شنیدن، صحبت کردن، خودافشاگری، شفافیت، احترام و توجه به یکدیگر در کاهش باورهای ارتباطی باید مد نظر قرار گیرد (اولسون⁶, 2000). در آموزه‌های انسانگرایی آموزش مهارت‌هایی مانند هم‌دلی و گوش دادن دقیق ممکن است به تجهیز افراد به مهارت‌های حل تعارض منجر شود. آموزش این مهارت‌ها به زوج‌ها، قدرت مقاومت در برابر حوادث تنشی‌زای آینده را خواهد داد و باعث می‌شوند آنها با اختلافات موجود و کنار بیانند و رضایت

1. sexual perfectionism

3. Sinclair & Neelson

5. Nelson – Jones

7. Jonsson, Hougaard & Bennedsen

9. Cognitive Behavioral Therapy Group

11. Shechtman & Pastor

2. the sexes are different

4. Reed & Dubow

6. Olson

8. Quinn & Washington

10. Humanism Group Therapy

12. Wampold

به این نتایج دست یافت: باورهای ارتباطی با تعداد فراوانی تعارضات زناشویی ارتباط مثبت داشت و سطح تنفس با این تعارضات مرتبط بود. در پژوهشی دیگر که این پژوهشگر برای بررسی نقش باورهای ارتباطی بر رضایتمندی و سازگاری زناشویی انجام داد، مشخص شد که زوج‌هایی که سازگاری مقابله کمتری داشتند، نسبت به زوج‌های سازگارتر باورهای ارتباطی بیشتری داشتند.

مشتاقی (1391) در پژوهشی نشان داد که آموزش گروهی انسانگرایی بر باورهای ارتباطی زنان به طور معناداری مؤثر است. همچنین این پژوهش نشان داد که پس از آموزش گروهی انسانگرایی در گروه آزمایش به طور مؤثری نسبت به گروه گواه موجب کاهش مخالفت تخریب‌کننده، توقع ذهن‌خوانی، تغییرنایابی همسر، کمال‌گرایی جنسی، تفاوت‌های جنسیتی و باورهای ارتباطی کلی ناکارآمد در زنان شده است. در پژوهشی که حیدری، مظاہری و ادیب‌راد (1381) انجام دادند، مشخص شد که آموزش مهارت‌های شناختی بر باورهای ارتباطی تأثیر دارد. از 5 خرده‌مقیاس باورهای ارتباطی خرده‌مقیاس‌های «باور به تخریب‌کننده مخالفت»، «توقع ذهن‌خوانی» و «باور به تغییرنایابی همسر» در پس‌آزمون تغییر معنادار داشتند و خرده‌مقیاس‌های «کمال‌گرایی جنسی» و «باورهای مریوط به تفاوت‌های جنسیتی» تفاوت معناداری نداشتند.

با توجه به نقش و اهمیت ازدواج در شکل‌گیری خانواده و تداوم نقش آن در جامعه پژوهشگر قصد دارد تا هرچه بیشتر باورهای ارتباطی رایج و مؤثر بر کارکرد خانواده را بررسی کند. هدف از تشکیل خانواده ناسازگاری، فروپاشی و طلاق نیست، اما متأسفانه شاهد افزایش روزافزون ناسازگاری و طلاق هستیم. استحکام بخشیدن به کانون خانواده، بررسی حوزه‌هایی که به اختلاف و ناسازگاری زناشویی منجر می‌شود و درنهایت طلاق و فروپاشی نظام خانواده که آثار مخرب و سوء بر زوج‌ها می‌گذارد مؤثر به نظر می‌رسد. پژوهشگر با استفاده از رویکرد انسانگرایی با تأکید هرچه بیشتر بر ایجاد رابطه، نحوه ارتباط و کیفیت ارتباط در تداوم زندگی زناشویی همچنین اهمیت کار بر روی احساسات مراجع، استفاده مؤثر از خود، درگیر شدن و عمیق کردن روابط، کار کردن با افراد در قالب مراجع محوری، تمرکز بر روی مفهوم خود، حضور در زمان حال و کمک به آنان برای انجام انتخاب و پذیرفتن مسؤولیت آن، با هدف کشف شیوه‌هایی که با استفاده از آن افراد می‌توانند احساس لذت و خوشی بیشتری کنند، نوع

جنبهای انسانی را در نظر می‌گیرد و شخص به تطبیق خود با مشکلات خانوادگی و فردی می‌پردازد. در آموزه‌های انسانگرایی سعی بر آن است که افراد با یادها و خواسته‌های جزئی و انعطاف‌ناپذیر را به امیال و ترجیحات تبدیل کنند. به افراد کمک می‌شود که خود را از قید تخیلات رها کنند و با واقعیت روبرو شوند. این پژوهش اهمیت فعالیت‌های مشترک بین فردی در زوج‌ها را تأیید می‌کند، خاطر نشان می‌سازد که شاید بودن افراد در کنار هم و تلاش دوچاره همسران به آنها در بهبود و تغییر سریع و مناسب افکار نامعقولشان کمک شایانی می‌کند.

مولر و وانزیل¹ (1991)، در پژوهشی به بررسی رابطه بین باورهای ارتباطی و سازگاری زناشویی پرداختند. نتایج این تحقیق نشان داد که بین نمره مقیاس سازگاری زناشویی² (DAS) و نمره خرده‌مقیاس باور به «تخریب‌کننده مخالفت» و «کمال‌گرایی جنسی» همبستگی وجود دارد.

کریستین، الیری و ویوان³ (1994) در پژوهشی بر روی یک نمونه زوجی که به دنبال زوج درمانی بودند رابطه بین باورهای ارتباطی و عالیم افسردگی را بررسی کردند. نتایج تحقیق آنها نشان داد که بین باورهای «توقع ذهن‌خوانی» و «تخریب‌کننده مخالفت» با عالیم افسردگی رابطه معنادار وجود دارد (به نقل از یوبلاکر و ویسمان⁴, 2005).

بوشمن⁵ (1998)، در تحقیقی به بررسی رابطه باورهای ارتباطی، تعارض، عشق در رضایت با روش‌های حل مسئله بر روی 150 زوج پرداخت. نتایج نشان داد که استفاده از روش‌های حل مسئله به شکل معناداری با دو باور «تخریب‌کننده» و «تغییرنایابی همسر» در مرد و زن مرتبط است و باور «توقع ذهن‌خوانی» فقط در مورد مردان معنادار بود. دو باور «کمال‌گرایی جنسی» و «تفاوت‌های جنسیتی» با کاربرد روش‌های مخرب حل مسئله ارتباط نداشت. نمره مردان در باور «تخریب‌کننده مخالفت» به طور معناداری بالاتر از زنان بود. استاکرت و بورسیک⁶ (2003)، رابطه بین باورهای ارتباطی و نارضایتی در ارتباط متقابل را بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که نارضایتی از ارتباط با باورهای غیرمنطقی رابطه دارد. همچنین گزارش نمودند که زنان باور به «تخریب‌کننده مخالفت» را بیش از مردان دارند و «کمال‌گرایی جنسی» در مردان بیشتر است.

همام چی (2005)، در تحقیقی با عنوان «باورهای ارتباطی در تعارض زناشویی» بر روی یک نمونه 182 نفری مرد و زن

1. Moller & Vanzyl

3. Christian, Oleary & Vivian

5. Bushman

2. Dyadic Adjustment Scale

4. Uebelacker & Whisman

6. Stackert & Bursik

خرده‌مقیاس تخریب‌کنندگی مخالفت ۰/۸۵، توقع ذهن‌خوانی ۰/۷۶، تغییرناپذیری همسر ۰/۷۲، کمال‌گرایی جنسی ۰/۶۳ و تفاوت‌های جنسیتی ۰/۵۶ برآورد شد (شایسته، صاحبی و علیور، ۱۳۸۵). در پژوهش حیدری، مظاہری و پوراعتماد (۱۳۸۱) همسانی درونی خردۀ مقیاس‌ها ۰/۷۰ تا ۰/۴۷ گزارش شده است. در این پژوهش روایی سازه ۰/۷۳ و آلفای کرونباخ ۰/۸۵ بوده است.

نمونه سؤالات: ۱- اگر همسرم با عقاید من موافقت نکند، به این معناست که وی به من چندان نظر مثبتی ندارد. ۲- من فکر می‌کنم که همسرم قادر است همهٔ حالات خلقی مرا به‌خوبی درک کند. ۳- خدمات وارد شده به مراحل اولیهٔ یک رابطه، احتمالاً غیرقابل جبران است.

روش اجرا و تحلیل

مداخلات آزمایشی در ۱۰ جلسه برای گروههای آزمایش به اجرا درآمد. به این صورت که در هر هفته ۱ جلسه به مدت ۲ ساعت برگزار می‌گردید. شرح مختصراً از جلسات به این قرار است؛ جلسه اول؛ معارفه و اجرای روش‌های یخ‌شکن، گسترش دیدگاههای اعضا دربارهٔ خود و جهان اطراف، کاووشی درونی و خودآگاهی. جلسه دوم؛ خودآگاهی و مسئلهٔ انتخاب و مسؤولیت‌پذیری فردی، چگونگی هدایت فردی و به‌دست گرفتن مهار زندگی، آشنا ساختن اعضا با توانمندی‌ها و قابلیت‌هایشان. جلسه سوم؛ ایجاد حسن مسؤولیت برای تغییر مؤثر، تمرکز بر اینجا و اکنون، پذیرش نقش فردی در قبال شرایط بد در زندگی. جلسه چهارم؛ به چالش کشیدن ارزش‌های کهنه و قدیمی و رها کردن آنها، پیدا کردن ارزش‌های مناسب‌تر و جدیدتر و جایگزین کردن آنها، رشد ارزش‌هایی که براساس انتظارات خود تعییه شده و نه براساس انتظارات دیگران. جلسه پنجم؛ «خودافشایی» و بیان مشکلات فردی در گروه با هدف آشنایی با افکار، احساسات و رفتار، آموزش پذیرش یکدیگر و توجه مثبت بی‌قید و شرط، عدم قضاوت و ارزشگذاری دیگران. جلسه ششم؛ آموزش گوش دادن فعال (احترام، ارتباط چشمی، لحن صدا و حالات صورت در ارتباط متقابل)، آموزش بازخورد کلامی و انعکاس رفتاری، آموزش «همدلی». جلسه هفتم؛ زندگی در اینجا و اکنون، بازی نقش و تأکید بر تأثیرات درمانی بیان احساسات. جلسه هشتم؛ ابراز احساسات و بیان درخواست (مشاهده، بیان احساسات، بیان نیاز، بیان تقاضا، درخواست انعکاس)، آموزش ابراز قدردانی. جلسه نهم؛ آموزش شناسایی رفتار قاطعانه، منفعانه و پرخاشگرانه، ابراز کامل خشم. جلسه دهم؛ بحث دربارهٔ خودشکوفایی و خصوصیات افراد خودشکوفا.

دوستی خود را ابراز کنند و در خلق محیط‌های خانوادگی، شغلی و اجتماعی نقش بر جسته‌تری را ایفا کنند. در پژوهش حاضر به صورت آموزش گروهی به شناخت، بررسی و آگاهی یافتن از مشکلات افراد در ارتباطات می‌پردازد. این اهداف پژوهشگران را بر آن داشت تا در حفظ این بنای مقدس گامی هرچند کوتاه بردارند و با استفاده از این روش درمانی تغییر در الگوها و باورهای ارتباطی افراد به بررسی دقیق‌تر نقش این باورها بپردازنند.

روش

روش پژوهش، جامعهٔ آماری و نمونه؛ این پژوهش از نوع نیمه‌تجربی به صورت طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه گواه بود. جامعهٔ آماری در این پژوهش همهٔ شوهران مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره و فرهنگسراهای شهر اصفهان در سال ۱۳۹۱ بودند. نمونه این تحقیق ۹۰ نفر از شوهران مراجعه‌کننده بودند که از بین ۱۱۴ نفر از افراد متقاضی شرکت در آموزش گروهی به صورت روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب و سپس به‌طور تصادفی به سه گروه ۳۰ نفره تقسیم شدند. گروه اول آزمایشی شامل ۳۰ شوهر بود که به همراه همسر خود در این دوره آموزش گروهی شرکت کردند، گروه دوم آزمایش ۳۰ شوهر که بدون حضور همسرانشان در این دوره آموزش گروهی شرکت کردند و گروه سوم ۳۰ نفر از شوهرانی را تشکیل می‌داد که در گروه گواه قرار داده شدند. سپس برنامهٔ آموزشی ۱۰ جلسه‌ای انسان‌گرایی روی گروههای آزمایش اجرا شد.

ابزار سنجش

مقیاس باورهای ارتباطی^۱ (RBI): ایدلسوون و اپشتاین (۱۹۸۲)، این مقیاس را به منظور اندازه‌گیری باورهای ارتباطی در زندگی زناشویی ساختند و مظاہری و پوراعتماد (۱۳۸۲) آن را به فارسی برگرداندند. پرسشنامه ۴۰ سؤال دارد که در طیف لیکرت به صورت دامنه‌ای از کاملاً غلط تا کاملاً درست پاسخ داده می‌شود. همچنین دارای ۵ خردۀ مقیاس است که پنج باور ارتباطی ناکارآمد (سه مفروضه و دو معیار) را می‌سنجد که عبارت‌اند از: باور به «تخریب‌کنندگی مخالفت (مفروضه)»، «توقع ذهن‌خوانی (استاندارد)»، باور به «تغییرناپذیری همسر (مفروضه)»، «کمال‌گرایی جنسی (معیار)»، و «باور در مورد تفاوت‌های جنسیتی (مفروضه)». همسانی درونی این مقیاس در پژوهش‌های متعدد بررسی شده است. ایدلسوون و اپشتاین (۱۹۸۲)، ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه را از ۰/۷۲ تا ۰/۸۱ گزارش کرده‌اند. پایایی این پرسشنامه با روش آزمون - آزمون مجدد ۰/۸۱ به‌دست آمده است، همچنین ضریب آلفا

همچنین 5 فرضیهٔ فرعی پژوهش مبنی بر مؤثر بودن آموزش گروهی انسانگرایی بر مخالفت تخریب‌کننده، توقع ذهن‌خوانی، تغییرناپذیری همسر، کمال‌گرایی جنسی، تفاوت‌های جنسیتی؛ همگی تأیید شدند.

نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری انجام شده بر پس‌آزمون باورهای ارتباطی و ابعاد آن بعد از بررسی پیش‌آزمون در جدول 2 ارائه شده است.

یافته‌ها

چنانکه در جدول 1 مشاهده می‌شود، میانگین پس‌آزمون باورهای ارتباطی کلی در گروه شوهران آموزش زوج‌ها با هم برابر با 2/69 در گروه شوهران آموزش زوج‌ها به صورت فردی برابر با 2/18 و در گروه شوهران گروه گواه برابر با 5/03 است و فرض اصلی پژوهش مبنی بر مؤثر بودن آموزش گروهی انسانگرایی بر باورهای ارتباطی مردان تأیید شد.

جدول 1- میانگین و انحراف معیار باورهای ارتباطی و ابعاد آن در گروه‌های سه‌گانه پژوهش در پیش‌آزمون و پس‌آزمون

ردیف	باورهای ارتباطی و ابعاد آن	گروه آموزش زوج‌ها					
		SD	M	SD	M	SD	M
1	مخالفت تخریب‌کننده	0/35	4/72	0/43	5/35	0/45	5/1
2	توقع ذهن‌خوانی	0/32	5/13	0/57	1/83	0/5	2/67
3	تغییرناپذیری همسر	0/42	4/57	0/38	5/12	0/5	4/72
4	کمال‌گرایی جنسی	0/3	4/98	0/67	2/32	0/53	2/58
5	تفاوت‌های جنسیتی	0/42	4/57	0/38	5/12	0/5	4/72
6	باورهای ارتباطی کلی	0/27	4/97	0/48	1/8	0/45	2/55
		0/35	4/57	0/44	4/53	0/59	4/29
		0/21	5/07	0/71	2/57	0/61	2/77
		0/34	4/58	0/48	4/59	0/52	4/18
		0/31	5/01	0/66	2/37	0/44	2/89
		0/22	4/6	0/2	4/94	0/3	4/6
		0/18	5/03	0/32	2/18	0/31	2/69

جدول 2- نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری بر پس‌آزمون باورهای ارتباطی و ابعاد آن پس از بررسی پیش‌آزمون

ردیف	باورهای ارتباطی و ابعاد آن	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	ضریب F	معناداری	مجذور اتا	توان آزمون
1	مخالفت تخریب‌کننده	50/37	2	25/19	118/33	0/001	0/86	1
2	توقع ذهن‌خوانی	47/28	2	23/64	93/14	0/001	0/83	1
3	تغییرناپذیری همسر	42/97	2	21/49	205/69	0/001	0/91	1
4	کمال‌گرایی جنسی	55/79	2	27/9	143/31	0/001	0/88	1
5	تفاوت‌های جنسیتی	54/06	2	27/03	207/32	0/001	0/92	1
6	باورهای ارتباطی کلی	49/68	2	24/84	393/9	0/001	0/95	1

است. در باورهای ارتباطی کلی بین مردان سه گروه تفاوت معناداری ($F=393/98$ و $P<0/01$) وجود دارد. مجازور سهمی اتا برابر با $0/95$ و به این معنی است که 95 درصد تفاوت گروهها در باورهای ارتباطی کلی مربوط به آموزش انسانگرایی بوده است. توان آزمون نیز برای باورهای ارتباطی کلی برابر با 1 و به این معنی است که تحلیل کوواریانس چندمتغیری با 100 درصد توان تفاوت‌های بین گروهها را بر پایه تعداد نمونه مورد مطالعه (هر گروه 15 نفر) تأیید کرده است. آزمون بونفرونی برای تعیین تفاوت‌های گروهها به صورت دو به دو انجام گرفت که نتایج آن را در جدول 3 نشان داده شده است.

چنانکه در جدول 3 مشاهده می‌شود، میانگین پس آزمون باورهای ارتباطی کلی در گروه مردان آموزش زوج‌ها با هم برابر با $2/69$ ، در گروه مردان آموزش زوج‌ها به صورت فردی برابر با $2/18$ و در گروه مردان گواه برابر با $5/03$ است، بنابراین میانگین گروه گواه از میانگین گروههای آزمایش بیشتر است. در مخالفت تخریب‌کننده بین گروه آموزش زوج‌ها با هم و گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی با گروه گواه ($P<0/01$) و بین گروه آموزش زوج‌ها با هم و گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی تفاوت معناداری وجود دارد ($P<0/05$). در توقع ذهن‌خوانی بین گروه آموزش زوج‌ها با هم و گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی با گروه گواه ($P<0/01$) تفاوت معناداری وجود دارد، اما بین گروه آموزش زوج‌ها با هم و گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی ($P>0/05$) تفاوت معناداری وجود ندارد. در تغییرناپذیری همسر بین گروهها را بر پایه تعداد نمونه مورد مطالعه (هر گروه 15 نفر) تأیید نموده است. در کمال‌گرایی جنسی بین مردان سه گروه تفاوت معناداری ($F=143/31$ و $P<0/01$) وجود دارد. مجازور سهمی اتا برابر با $0/88$ و به این معنی است که 88 درصد تفاوت گروهها در کمال‌گرایی جنسی مربوط به آموزش انسانگرایی بوده است. توان آزمون نیز برای کمال‌گرایی جنسی برابر با 1 و به این معنی است که تحلیل کوواریانس چندمتغیری با 100 درصد توان تفاوت‌های بین گروهها را بر پایه تعداد نمونه مورد مطالعه (هر گروه 15 نفر) تأیید نموده است. در تفاوت‌های جنسی بین مردان سه گروه تفاوت معناداری ($F=207/32$ و $P<0/01$) وجود دارد. مجازور سهمی اتا برابر با $0/92$ و به این معنی است که 92 درصد تفاوت گروهها در تفاوت‌های جنسی مربوط به آموزش انسانگرایی بوده است. توان آزمون نیز برای تفاوت‌های جنسی برابر با 1 و به این معنی است که تحلیل کوواریانس چندمتغیری با 100 درصد توان، تفاوت‌های بین گروهها را بر پایه تعداد نمونه مورد مطالعه (هر گروه 15 نفر) تأیید نموده

چنانکه در جدول 2 مشاهده می‌شود، در مخالفت تخریب‌کننده بین مردان سه گروه تفاوت معناداری ($F=118/33$ و $P<0/01$) وجود دارد. مجازور سهمی اتا برابر با $0/86$ و به این معنی است که 86 درصد تفاوت گروهها در مخالفت تخریب‌کننده مربوط به آموزش انسانگرایی بوده است. توان آزمون نیز برای مخالفت تخریب‌کننده برابر با 1 و به این معنی است که تحلیل کوواریانس چندمتغیری با 100 درصد توان تفاوت‌های بین گروهها را بر پایه تعداد نمونه مورد مطالعه (هر گروه 15 نفر) تأیید نموده است. در توقع ذهن‌خوانی بین مردان سه گروه تفاوت معناداری ($F=93/14$ و $P<0/01$) وجود دارد. مجازور سهمی اتا برابر با $0/83$ و به این معنی است که 83 درصد تفاوت گروهها در توقع ذهن‌خوانی مربوط به آموزش انسانگرایی بوده است. توان آزمون نیز برای توقع ذهن‌خوانی برابر با 1 و به این معنی است که تحلیل کوواریانس چندمتغیری با 100 درصد توان تفاوت‌های بین گروهها را بر پایه تعداد نمونه مورد مطالعه (هر گروه 15 نفر) تأیید کرده است. در تغییرناپذیری همسر بین مردان سه گروه تفاوت معناداری ($F=205/69$ و $P<0/01$) وجود دارد. مجازور سهمی اتا برابر با $0/91$ و به این معنی است که 91 درصد تفاوت گروهها در تغییرناپذیری همسر مربوط به آموزش انسانگرایی بوده است. توان آزمون نیز برای تغییرناپذیری همسر برابر با 1 و به این معنی است که تحلیل کوواریانس چندمتغیری با 100 درصد توان تفاوت‌های بین گروهها را بر پایه تعداد نمونه مورد مطالعه (هر گروه 15 نفر) تأیید نموده است. در کمال‌گرایی جنسی بین مردان سه گروه تفاوت معناداری ($F=143/31$ و $P<0/01$) وجود دارد. مجازور سهمی اتا برابر با $0/88$ و به این معنی است که 88 درصد تفاوت گروهها در کمال‌گرایی جنسی مربوط به آموزش انسانگرایی بوده است. توان آزمون نیز برای کمال‌گرایی جنسی برابر با 1 و به این معنی است که تحلیل کوواریانس چندمتغیری با 100 درصد توان، تفاوت‌های بین گروهها را بر پایه تعداد نمونه مورد مطالعه (هر گروه 15 نفر) تأیید نموده است. در تفاوت‌های جنسی بین مردان سه گروه تفاوت معناداری ($F=207/32$ و $P<0/01$) وجود دارد. مجازور سهمی اتا برابر با $0/92$ و به این معنی است که 92 درصد تفاوت گروهها در تفاوت‌های جنسی مربوط به آموزش انسانگرایی بوده است. توان آزمون نیز برای تفاوت‌های جنسی برابر با 1 و به این معنی است که تحلیل کوواریانس چندمتغیری با 100 درصد توان، تفاوت‌های بین گروهها را بر پایه تعداد نمونه مورد مطالعه (هر گروه 15 نفر) تأیید نموده

براساس آنچه که در جدول‌های 2 و 3 ارائه شد، فرضیه پژوهش و 5 فرضیه جزئی آن به این صورت مورد تأیید قرار می‌گیرند: گروه آموزش زوج‌ها با هم و گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی به طور مؤثری نسبت به گروه گواه موجب کاهش مخالفت تخریب‌کننده، توقع ذهن‌خوانی، تغییرناپذیری همسر، کمال‌گرایی جنسی، تفاوت‌های جنسیتی و باورهای ارتباطی کلی ناکارآمد در مردان شده‌اند. همچنین گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی نسبت به گروه آموزش زوج‌ها با هم به طور مؤثرتری موجب کاهش مخالفت تخریب‌کننده، تغییرناپذیری همسر، تفاوت‌های جنسیتی و باورهای ارتباطی کلی ناکارآمد در مردان شده‌اند.

(P<0/01) و بین گروه آموزش زوج‌ها با هم و گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی (P<0/01) تفاوت معناداری وجود دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های حاصل از این پژوهش نشان داد که آموزش گروهی انسانگرایی به طور معناداری فرضیه پژوهش مبنی بر تأثیر

جدول 3- نتایج آزمون بونفرونی برای مقایسه دو به دو گروههای پژوهش در ابعاد باورهای ارتباطی در مردان

متغیر	گروه اول	گروه مورد مقایسه	تفاوت میانگین‌ها	خطای استاندارد	معناداری
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها با هم	گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی	0/58	0/2	0/02
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها با هم	گروه گواه	-2/38	0/19	0/001
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی	گروه گواه	-2/96	0/22	0/001
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها با هم	گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی	0/01	0/22	0/001
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها با هم	گروه گواه	-2/56	0/2	0/001
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی	گروه گواه	-2/54	0/24	0/001
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها با هم	گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی	0/56	0/14	0/001
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها با هم	گروه گواه	-2/19	0/13	0/001
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی	گروه گواه	-2/75	0/15	0/001
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها با هم	گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی	0/16	0/2	1
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها با هم	گروه گواه	-2/71	0/18	0/001
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی	گروه گواه	-2/87	0/21	0/001
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها با هم	گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی	0/51	0/16	0/008
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها با هم	گروه گواه	-2/51	0/15	0/001
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی	گروه گواه	-3/02	0/17	0/001
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها با هم	گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی	0/36	0/11	0/008
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها با هم	گروه گواه	-2/47	0/1	0/001
نیزه	گروه آموزش زوج‌ها به صورت فردی	گروه گواه	-2/83	0/11	0/001

و در صورت برآورده نشدن، موجب آشفتگی می‌شوند. با آموزش انسانگرایی و ایجاد یک ارتباط درست بین زن و شوهر احتمالاً می‌توان پیوندهای بین‌فردی را افزایش داد، امکان اتخاذ تصمیم درست را فراهم نمود، نگرش‌ها و باورهای طرف مقابل را به منظور رسیدن به همدلی بیشتر هدایت کرد و زندگی زناشویی آرام و شادی را ایجاد نمود. باورهای ارتباطی از عواملی است که می‌تواند اثربخشی یک ارتباط را تضعیف کند و موجب عدم درک درست پیام فرستاده شده یا به عبارتی رمزگشایی صحیح آن شود.

هنگام بحث و گفت‌وگو، زوج‌های آشفته بیشتر عجله و انتقاد می‌کنند و می‌خواهند یکدیگر را تغییر دهند. همچنین مدام به هم گوش نمی‌دهند و از بحث در مورد مشکلات طفره می‌روند. از شایع‌ترین مشکلات زوج‌های ناراضی، عدم موافقیت در برقراری رابطهٔ منطقی است (یانگ و لانگ، 1998)، اگر همسران نیازهای خود را مطرح نکنند و یا در ارتباط با یکدیگر به نیازهای هم پی‌برند و به راه حل مثبتی برای دستیابی به نیازهایشان نرسند، استرس، ناکامی، سرخوردگی، خشم و درنهایت دلزدگی بروز پیدا می‌کند. برنارد باورهای ارتباطی را خواست‌ها و هدف‌هایی می‌داند که به صورت ترجیح‌های ضروری درمی‌آیند، به‌طوری که اگر برآورده نشوند، موجب آشفتگی می‌شوند (به نقل از بیانگرد، 1373). تفکرات غلطی از قبیل سردرگمی، حس بی‌کفایتی، اعتقاد به اینکه دیگران مسؤول هیجان‌ها و انتخاب‌های وی هستند، بی‌ارادگی در انتخاب موجبات ناراضایتی افراد را در زندگی زناشویی فراهم می‌آورد. کمال‌گرایی در روابط زناشویی بر پایهٔ یک احساس ساده‌انگارانه شادی، کمال و نیز این پندار نامناسب استوار است که با عشق می‌توان بر هر چیزی چیره شد. انتظار مفرط از ازدواج نیز یکی دیگر از جنبه‌های این باور ناکارآمد را تشکیل می‌دهد. اکثر جوانان روابط زناشویی را منبع اولیهٔ حمایت و عاطفه می‌دانند و انتظار بالایی از آن دارند، در ابتدای زندگی زناشویی خشنودی زیادی نشان می‌دهند، اما به دلیل انتظارهای غیرواقع‌بینانه، این خشنودی به مرور زمان کاهش می‌یابد و به اعتقاد برخی از پژوهشگران (سین کلیر و نلسون، 1998؛ رید و دوبو، 1997) از ویژگی‌های افراد متأهل انتظارات غیرواقع‌بینانه از یکدیگر است. یکی دیگر از رایج‌ترین باورهای ناکارآمد روابط زناشویی، یعنی خواندن افکار و ذهن همسر است. آنچه که به ارتباط ناموفق زن و شوهر می‌انجامد بررسی احساس‌ها و افکار گذشته همسر به جای مشکلات کنونی و حل مسئلهٔ فعلی آنان است (شچمن و پاستور، 2012).

آموزش گروهی انسانگرایی بر باورهای ارتباطی مردان مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره و فرهنگسراهای شهر اصفهان و پنج فرضیهٔ فرعی آن را مورد تأیید قرار می‌دهد. آموزش گروهی انسانگرایی در گروه آزمایشی به‌طور مؤثری نسبت به گروه گواه موجب کاهش مخالفت تحریب‌کننده، توقع ذهن‌خوانی، تغییرناپذیری همسر، کمال‌گرایی جنسی، تفاوت‌های جنسیتی و باورهای ارتباطی کلی ناکارآمد در مردان شده است.

نتایج به دست آمده از این پژوهش با یافته‌های شچمن و پاستور (2012)، جانسون، هوگارد و بندسن (2011)، وامپولد (2007)، بوشمن (1998) و مشتاقی (1391) همسو و هماهنگ است. بی‌تردید بسیاری از مشکلات روانی ریشه در باورها و افکار غیرمنطقی و غیرواقعي در مورد خود، دیگران و جهان پیرامون دارد. این باورها دارای هدف‌ها یا خواسته‌هایی هستند که به شکل اولویت‌ها و ترجیح‌هایی ضروری نمود پیدا کنند

می‌تواند به غنای نظریه‌های فعلی مربوط به شخصیت و روابط بین فردی کمک شایانی کند. بدیهی است که انجام یک پژوهش

همان‌گونه که وامپولد (2007) طی تحقیقاتش اشاره کرد زوج‌های مشکل‌دار نیاز به این دارند که مهارت ابراز احساسات به شیوه سازنده و نیز گوش دادن و ارائه بازخورد همدانه به یکدیگر را یاد بگیرند. از نظر انسانگراها افراد را باید با این واقعیت که آنها در حال زندگی با ارزش‌های تجربه نشده بدون معنای وجودی هستند، مواجهه کرد. ما ممکن است در قبال ارزش‌های اکتسابی که در جست‌جو برای معنا به ما کمک نمی‌کنند، مسؤول نباشیم، ولی مطمئناً برای چسبیدن به آنها و قصور در پیدا کردن ارزش‌های جدید مسؤول هستیم. آموزه‌های انسانگرایی می‌تواند میزان آگاهی افراد را از نیازها و اولویت‌های کنونی بین‌فردی افزایش دهد و تغییر را برای آنها تسهیل کند. این آموزش‌ها در زمینه خودشناسی و آگاهی شیوه‌های دستیابی به معنا در زندگی صداقت، پذیرش نامشروع، احترام، همدلی و... رها شدن از پیش‌نویس‌های ناکارآمد و توانمندسازی فرد برای پاسخگویی این‌زمانی و این‌مکانی به موقعیت‌ها، می‌تواند فرد را به‌سوی تفرد و تمایزیافتنگی و تحقق بیشتر خود و عدم وابستگی عاطفی، تعارضی و کارکردی پیش ببرد که عوامل مهمی در ایجاد سطوح بالاتر رضایت از ازدواج هستند (مشتاقی، 1391).

تفاوت معناداری بین گروه آزمایش اول (مردان همراه با همسر) و گروه دوم (مردان بدون حضور همسر) به‌دست نیامد در توضیح این یافته می‌توان گفت که در گروه افراد تشویق شدن که به‌راحتی در مورد مشکلات بین‌فردی‌شان با همسر خود در منزل صحبت کنند و آموختند مسؤولیت این نگرانی‌ها و احساسات را بر عهده بگیرند، به‌جای اینکه صرفاً از یکدیگر انتقاد کنند. همچنین به نظر می‌رسد که تمرين‌های عملی در گروه در ارتباط با یادگیری گوش دادن فعال به ساختان همسر خود، عدم قضاوت و ارزشگذاری نسبت به یکدیگر، بیان نیازها، درخواست‌ها و طریقه تقاضا کردن، مطرح کردن صمیمانه احساسات محramانه (افشاگری) و دادن بازخورد و انعکاس رفتار زوج‌ها، بیان واضح و روشن و بدون ابهام افکار درونی و جلوگیری از ساختن داستان‌های ذهنی در مورد دیگری، همگی باعث شده بود که افراد شرکت‌کننده در کاهش باورهای ارتباطی تفاوت محسوس و معناداری نشان دهند. این افراد یاد گرفتند که نسبت به نشانه‌ها و علایم اولیه تعارض حساس باشند و با در نظر گرفتن آن به یکدیگر کمک کنند تا هرچه سریع‌تر هر چیز آزاردهنده را مشخص و در حل تعارضات با یکدیگر همکاری کنند.

پیشنهاد می‌شود تحقیقاتی به منظور مقایسه آموزش انسانگرایی با سایر رویکردها در زمینه باورهای ارتباطی، همچنین با سایر گروه‌ها صورت گیرد. یافته‌های این پژوهش

- Beck, A. T. (1987). Cognitive Therapy. in J.K. Zeig ed), *The evolution of psychotherapy* (pp.149-178) N.Y. Brunner / Mazel .
- Beck, A.T., Epstein, N., & Harrison, R. (1983). Cognition attitudes and personality dimensions in depression. *British Journal of Cognitive Psychotherapy*, 1, 1-16.
- Beck, A.T., Rush, A.J., Show, B.F., & Emery, G. (1979). *Cognitive Therapy of Depression*. New York: Guilford Press.
- Bushman, W.J. (1998). The Relationship Between Conflict, Love And Satisfaction And Relationship Beliefs, Problem Solving Technique And Negotiating Strategies In Romantic Relationship. Doctoral Dissertation. Hofstra university .
- Datilio, F.M. (2000). Cognitive – Behavior Strategies. In J. Carlson and L. Sperry (Eds). *Brief therapy with individuals and couples*. (pp.33-70) .
- Davidson, K.W., Rieckmann, N., & Lespérance, F. (2004). Psychological theories of depression: Potential application for the prevention of acute coronary syndrome recurrence. *Journal of Psychosomatic Medicine*, 66,165-173.
- Derubeis, R.J., & Beck, A.T. (1998). Cognitive Therapy. In K.S. Dobson (Ed), *Handbook of cognitive-behavior therapies* (pp.273-306). New York: Guilford Press.
- Eidelson, R.J., & Epstein, N. (1982). Cognitive and relationship of adjustment, Development of a measure of dysfunctional relationship beliefs. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 50, 715-720 .
- Ellis, A. (1978). Family therapy: A phenomenological and active directive approach. *Journal of Marriage on Family Counseling*, 4, 43–50 .
- Ellis, A. (1988). Overcoming Procrastination. New York: New American Library.
- Ellis, A. (1999). *How To Make Yourself Happy And Remarkably Less Distortable*. Atascadero, CA: Impact.
- Ellis, A. (2000). *How To Control Your Anxiety Before It Controls You*. New York: Citadel Press .
- Ellis, A. (2001). *Feeling Better, Getting Better, And Staying Better* Atascadero, CA: Impact.
- Ellis, A. (2003). *Overcoming Resistance: A Rational Emotive Behavior Therapy In Degraded Approach* (2nd ed.). New York: Springer.
- Epstein, N. (1986). Cognitive marital therapy: Multi level assessment and intervention. *Journal of Rational-Emotive Therapy*, 4, 68–81.
- Fincham, F.D., Harold, G.T., & Gano-Philips, S. (2000). The longitudinal association between attributions and marital satisfaction. *Journal of Family Psychology*, 14(2), 267-285.

در این زمینه کافی نیست، اما یافته‌های این پژوهش می‌تواند پرسش‌ها و فرضیات جدیدی را در ارتباط با هر یک از ریز مؤلفه‌های رویکرد انسانگرایی نظیر: تأثیر همدلی، پذیرش، معنا، کلی‌گرایی، ارزشمندی و... در زمینه متغیرهای گوناگون مطرح سازد. پیش‌بینی سنجش‌های پیگیری برای مشاهده تعامل اثر زمان با نوع مداخله بر متغیرهای واپسی پس از دوره‌های 3, 6 و 12 ماهه لازم به نظر می‌رسد. در پژوهش حاضر سعی شد برنامه‌ای به منظور ارتقای سطح ارتباط بین زوج‌ها به جامعه علمی معرفی شود؛ پیشنهاد می‌شود تحقیقات تجربی بیشتری در این زمینه و سایر حوزه‌ها صورت گیرد. پژوهش حاضر با محدودیت‌هایی نیز رویکرو بود از جمله اینکه با توجه به نمونه انتخابی که همگی افراد مراجعه کننده به مرکز حمایتی و آموزشی هستند، برای تعیین نتایج به افراد خارج از محدوده پژوهشی باید جانب احتیاط را رعایت کرد.

منابع

- بیانگرد، ا. (1373). بررسی مفاهیم منبع کترول، عزت نفس و پیشرفت تحصیلی در پسران دانش‌آموز سال سوم، پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی، دانشگاه علامه طباطبائی.
- حیدری، م، مظاہری، مع، و ادب‌راد، ن. (1381). مطالعه مقدماتی نقش آموزش مهارت‌های شناختی زندگی زناشویی در تغییر باورهای ارتباطی دانشجویان، مجله روان‌شناسی، سال ششم، شماره 4
- شایسته، گ، صاحبی، ع، و علیپور، ا. (1385). بررسی رابطه رضایتمندی زناشویی با باورهای ارتباطی و انتظارات غیرمنطقی زوجین. فصلنامه خانواده پژوهشی، سال دوم، شماره 7.
- شفیع‌آبادی، ع، و ناصری، غ. (1381). نظریه‌های مشاوره و روان‌درمانی، چاپ 9. تهران: مرکز نشر دانشگاهی.
- ضمیران، م. (1381). *میشل فوکو: دانش و قدرت*. تهران: انتشارات هرمس.
- مشتاقی، م. (1391). تأثیر آموزش انسان‌گرایی بر باورهای ارتباطی، رضایت زناشویی و شادکامی زوجین مراجعه‌کننده به مرکز مشاوره و فرهنگسراهای شهر اصفهان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان.
- مظاہری، م، و پوراعتماد، ح. (1382). مقیاس باورهای ارتباطی، پژوهشکده خانواده، تهران: دانشگاه شهید بهشتی.
- هاشمیان‌نژاد، ف. (1383). نقش باورها و تفکرات غیرمنطقی در زندگی زناشویی، مجله تربیت، 13(5)، 93- 81.
- یونسی، س.ج. (1381). استیگما و ناباروری، مهارت‌های سازگاری. فصلنامه پژوهشکی باوری و ناباروری، 3(12)، 73- 86.

- Beck, A.T. (1970). Cognitive therapy: Nature And Relation To Behavior Therapy. *British Journal of Cognitive Psychotherapy*, 1, 184-200

- Gibbs, J.C., Barriga, A.Q., & Potter, G. (2001). The How I Think Questionnaire. Champaign, IL: Research Press.
- Guttman, J.M., & Krokoff, L.J. (1989). Marital interaction and satisfaction: A longitudinal view. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 57, 47-52.
- Hamamci, Z.. (2005). Dysfunctional relationship beliefs in marital satisfaction and adjustment, *Journal of Social Behavior and Marriage and Personality*, 33, 313-328.
- Hamamci, Z., & Büyükoztürk, S. (2004). The interpersonal cognitive distortions scale: Development and psychometric characteristics. *Journal of Psychological Reports*. 95 (1), 291-303.
- Jonsson, H; Hougaard, B; Bennedsen, E. (2011). Dysfunctional beliefs in group and individual humanistic therapy for obsessive compulsive disorder, *Journal of Anxiety Disorders*, Volume 25, Issue 4, pages 483-489.
- Kelly, G.A. (1955). *The Psychology of Personal Constructs*. New York: Norton.
- Leahy, T.H. (1987). *a History of Psychology: Main Currents in Psychological Thought*. New Jersey: Prentice- Hall International Edition.
- Moller, A.T., & Vanzyl, P.D. (1991). Relationships beliefs, interpersonal perception and marriage adjustment, *Journal of Clinical Psychology*, 47, 28-33.
- Nelson-Jones. R. (2003). *Theory and Practice of Counselling & Therapy*. 3th edition. New York: Holt, Rinehart and Winston. LTD.
- Olson, D.H, (2000). Circomplex model of marital and family systems, *Journal of Family Therapy*, 27(2), 144-167 .
- Quinn, A., & Washington, S. (2008). A Person-Centered Approach to the Treatment of Marital False Beliefs. *Journal of Humanistic Psychology*, 48(4), 458-476.
- Reed, J.S., & Dubow, E.F. (1997). Cognitive and behavioral predictors of communication in clinical referred and nonclinical referred. *Journal of Mother-Adolescent Dyads*, 59, 91-102.
- Sinclair, S.L. & Neelson, E.S. (1998). the Impact of parental divorce on college students intimate relationship and relationship beliefs. *Journal of Divorce & Remarriage*, 29, 103-129 .
- Shechtman, Z. & Pastor, R. (2012). Cognitive– Behavioral and Humanistic Group Treatment on couples relationship beliefs, *Journal of Counseling Psychology*, Vol 52(3), p 322-336 .
- Sommers-Flanagan, J., & Sommers-Flanagan, R. (2004). *Counseling and psychotherapy: Theories in Context and Practice*. New Jersey: John Wiley.
- Stackert, R. & Bursik, K. (2003). Why am I unsatisfied? Adult attachment style, generated irrational relationship beliefs & young adult romantic relationship satisfaction. *Journal of Personality & Individual Differences*, (34,8) 1419,11p.
- Uebelacker, L.A, & Whisman, M.A. (2005) Relationship beliefs, attributions, and partner behaviors among depressed married women, *Journal of Cognitive Therapy and Research*, 29, 143-154 .
- Wampold, B.E. (2007). Psychotherapy: The Humanistic (and Effective) Treatment, *American Psychologist*, 62(8), 857-873.
- Young, M.E., & long, l. (1998), *Counseling and Therapy for Couples*. New York brooks/coo/publisher company.